

ΑΙ ΤΟΤ
ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ
Ω Δ Α Ι.

Καὶ τὰ τῆς
ΣΑΠΦΟΥΣ,

Καὶ τὰ τῷ
ΑΛΚΑΙΟΥ
ΛΕΙΨΑΝΑ.

—σπινδάζοντες, ἔτε ταῖζοντες.

GLASGUAE:
EXCUDEBANT R. & A. FOULIS.
M.DCC.LI.

NACREONTIS
CARMINA.
CUM
SAPPHONIS,
ET
ALCAEI
FRAGMENTIS.

Nec, si quid olim lusit ANACREON
Delevit actas—

HOM

— *Spirat adbuc amor*
Vt vuntque commissi calores
AEOLIAE fidibus PUELLAE.

idem

Et te sonantem plenius aureo
Alcae plectro—
Exactos Tyrannos.

ΑΙ ΤΟΤ

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

Ω Δ Α Ι.

Εἰς λύραν.

ΕΛΩ λέγεν Ατρεΐδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ἀδειην·
Α βάρβιτος δὲ χορδαῖς.
Ερωτα μῆνον δὲ χεῖ.
Ημειψα νεῦρα ταράνην
Καὶ τὸ λύρην ἀπασαν·
Κάγω μὲν δὲδον ἀθλας
Ηρακλέας· λύρη δὲ
Ερωτας ἀντεφώνει.

Α

2 ΑΝΑΚΡΕΩΝ.

Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
Ἡρωες· ἡ λύρη γὰρ
Μόνης ἔρωτας ἔδει.

β'. Εἰς γυναικας.

ΦΤΣΙΣ κέρατα ταύροις,
Οπλάς δ' ἔδωκεν ἵπποις,
Ποδωκίνην λαγωοῖς,
Λέγοις χάσμ' ὁδόντων,
Τοῖς ἵχθύσιν τὸ νηκτὸν,
Τοῖς ὄρνεοις τέτασθαι,
Τοῖς ἀνδράσι φρόνημα.
Τυναιξίν ψκ' ἔτ' ἔχεν.
Τί δὲ δίδωσι; καλλος·
Αντ' ἀσπίδων ἀπασῶν,
Αγτ' ἐγχέων ἀπάνθων.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 3

Νικῆ τὸ τοῖδηρον,
Καὶ τῷρ καλή τις θῆσσα.

γ'. Εἰς Ερωτα.

ΜΕσονυχίοις τοθ' ὥραις,
Στρέφεται ὅτ' Αρχῖος θέδη
Καὶ τὸ χῆρα τὸ Βοῶτυ,
Μερόπων τὸ φῦλα τάντα
Κέαται κόπω δαμέντα.
Τότ' Ερως ἐπισταθέντος μεν
Θυρέων ἔχοντος ὁ χῆρας.
Τίς, ἔφην, θύρας αράσσει;
Καὶ τοι μεῦ σχίσεις ὄνείρας;
Ο δ' Ερως, ἄνοιγε, φησί,
Βρέφος οἶμι, μὴ φόβησαι.
Βρέχομαι τὸ, καρσέληνον

4 ΑΝΑΚΡΕΩΝ.

Καὶ τὸν πόλεα πεπλάσαντο.

Ελέησε ταῦτα ἀκύσας·

Ανὰ δὲ εὐθὺντα λύχνον αἴφας

Ανέβησε· γὰρ βρέφος μὲν

Εσορῶν, φέροντα τόξον,

Πτέρυγας τε γὰρ φαρέτριν.

Παρὰ δὲ ισίνην καθίσας,

Παλάμαισι χεῖρας αὐτῷ

Ανέθαλων· ἐκ δὲ χαίτης

Απέθλισον ψυρὸν ὑδωρ.

Οὐδὲ, ἐπεὶ χρύσος μεθῆκε,

Φέρε, φυσί, πεντάστωμεν·

Τόδε τόξον ἐγίμοι τῶν,

Βλάβετοις βραχεῖσται νευρῷ.

Τανύεις δὲ, καὶ με τύπτω

ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

3

Μέσον ἔπειρ, ὥσπερ οἴστρος·
Ανὰ δ' ἄλλεις καχάζει,
Ξέρε, δ' ἄπε, συγχάρηθε·
Κέρας ἀβλαβεῖς μέν εἶτι,
Σὺ δὲ καρδίην πονήσει.

δ'. Εἰς ίαυτόν.

ΕΠΙ μυρσίναις τερέναις,
Επὶ λωτίναις τε ποιας
Σταρέσσας, θέλω προπίναιν·
Ο δὲ Ερεις χιτῶνα δῆσας
Τπὲρ αὐχένος παπύρα
Μέθυ μοι διακονέτω.
Τροχὸς ἄρματος γάρ οἴδε,
Βιότος τρέχει κυλισθεῖς·
Ολίγη δὲ κατόκινθα.

6 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Κόνις, ὅστις γα λυθέντων.

Τί σε δῆ λίθον μυρίζειν,

Τί δέ γῇ χέειν μάταια;

Εμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,

Μύρισον, ρόδοις ἡ χρᾶτα

Πύκασον, καλεὶ δὲ ἔταιρην.

Πρὸν ἔρως ἐκῆ μὲν ἀπελθεῖν

Τπὸν νερήρων χορέας,

Σκεδάσαι δέλω μερίμνας.

ε'. Εἰς ρόδον.

ΤΟ ρόδον τὸ τῶν ἔρωτων

Μιξωμεν Διονύσῳ.

Τὸ ρόδον τὸ καλλίφυλλον

Κροτάφοισιν ἀρμόσταντες,

Πίνωμεν μέρος γελῶντες.

Ρόδον ὡ φέρισον ἄνθος,

Ρόδον ἔαρος μέλημα.

Ρόδα χ θεοῖσι τερπνά.

Ρόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης

Στέφειται καλοῖς ἴρλοις,

Χαρίτεσσι συγχόρεύων.

Στέφον ἦν με, χ λυρίσω

Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σπικοῖς.

Μετὰ κύρης βαθυκόλπων

Γοδίνοισι σεφανίσκοις

Πεπικασμένος χορεύσω.

5'. Εἰς τὸ αὐτό.

ΣΤεφέννας μὲν χροτάφοισθ

Ροδίννας συναρμόσαντες,

Μεθύομεν ἀβρὰ γελῶντες.

8 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τπὸ βαρβίτῳ κύρος
Κατὰ κισσοῖσι βρέμοντας
Πλοκάμοις φέρυσα θύρσας
Χλιδανόσφυρος χορεύει.
Αέροχαίτας δ' ἄμα κύρος
Στομάτων ἀδύτηνεόντων,
Κατὰ τηκλίδων ἀθύρων
Προχέει λίγειαν ὄμφατν.
Ο δ' Ερως ὁ χρυσοχαίτας
Μετὰ τῆς καλῆς Λυαίν
Καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
Τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
Κῶμον μέτεισι χαιρών.
ζ'. Εἰς Ερωτα.
ΤΑΧΙΝΘΙΝῃ μεράβεδῳ

ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

9

Χαλεπῶς Ερως βαδίζειν
Εκέλευσέ συντροχάζειν
Διὰ δὲ ὅξεων μὲν αὐτούρων
Ξυλόχωντες φαραγγειαν
Τροχάσσονται πεπρεν ὑδροῖς
Κραδίν τοι δινὸς αὔχρις
Ανέβαινε, καὶ τὸν αὐτίσθητο.
Ο δὲ Ερως μέτωπα σένων
Απαλοῖς πλεροῦσιν, έπειν,
Σὺ μὲν τὸ δύνη φιλησάς.
η'. Εἰς τὸν ἔσσυτον ὄνειρον.
ΔΙΑ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
Αλιπορφύροις τάσπηστος,
Φεγανυμένος Δυσσώ,
Εδόκεν αὔροτες τάρσους

ΤΟ ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Δρόμον ὥχὺν ἐκτανύειν,
Μετὰ ταρθένων αὐθύρων.
Ἐπεκερτόμεν τὸ ταῖδις
Απαλώτερος Λυαίς,
Δακίθυμα μοι λέγοντες
Διὰ τὰς καλὰς ἔκείνας.
Εθέλοντα τὸ φιλῆσαι
Φύγον ἐξ ὕπνη με τάντες.
Μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
Πάλιν ἥθελον καθεύδειν.

Ω'. Εἰς τερισεράν.

ΕΡασμίη τέλεια,
Πόθεν, πόθεν τέτασαι;
Πόθεν μύρων τοσύτων,
Τπ' θέρος θένσαι,

Πνέεις τε χειράζεις ;
 Τίς ἴστι, σοὶ μέλει δέ.
 Ανακρέων μ' ἔπειμψε
 Πρὸς ταῖδα, τῷρὸς Βάθυλλον,
 Τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων
 Κρατῦντα χειράζειν τύραννον.
 Πέπτρανέ με Κυθήρη
 Λαβῆσα μικρὸν ὅμινον.
 Εγὼ δ' Ανακρέοντες
 Διακονῶ τοσαῦτα.
 Καὶ τῦν οἴας ἔκείνυ
 Επισολὰς κομίζω.
 Καί φησιν εὐθέως με
 Ελευθέρην τωιήσαιν.
 Εγὼ δὲ, κῆν αἴφη με,

12 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Δύλη μενῶ ταρ' αὐτῷ.

Τί γάρ μὲ δὲ τίτασθαι;

Ορη τε χακτ' ἀγρὺς,

Καὶ δένδρεσιν καθίζειν,

Φαγεῖσαν ἄγριόν τι;

Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτου

Αφαρπάσασα χερῶν

Ανακρέοντος αὐτῷ.

Πιέν δέ μοι δίδωσε

Τὸν οἶνον, ὃν τροπίνει.

Πιῆσα δὲ ἀν χορεύσα,

Καὶ δεσπότην ἐμοῖσε

Πτεροῖσι συμκαλύψα.

Κοιμωμένη δὲ ἐπ' αὐτῷ

Τῷ βαρύτῷ καθεύδω.

Εχεις ἀπάντη, ἀπελθε·
 Δαλισέραν μὲν ἔθικας,
 Λυθρωπε, γὲ καράντης.

1. Εἰς ἔρωτας κήρυκε·
 ΕΡΩΤΑΣ ΚΗΡΥΚΟΝ ΤΙΣ
 ΝΕΝΝΙΝΣ ἐπώλει.
 Εγὼ δέ οἱ ταφαστός,
 Πόση θέλεις, ἔφην, σοι
 Τὸ τευχθὲν ἐκπρίωμαι.
 Ο δέ τοις διωριάζων,
 Λάζης αὐτὸν, ὄπικόσν λῆσ.
 Ομως δέ τοι ἐκράθης τῶν·
 Οὐκ εἴμι κηροτέχνης.
 Αλλ' οὐδέλω συνοικεῖν
 Ερωταπαντορέκτη.

14 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Δὸς δέν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
Δραχμῆς καλὸν σύνευνον.
Ερως, σὺ δέ εὐθέως με
Πύρωσον· εἰ δέ μὴ, σὺ
Καὶ ἀφλογὸς τακῆσῃ.

ια. Εἰς ἑαυτὸν.

ΛΕγυρσιν αἱ γυναῖκες,
Ανακρέων, γέρων δέ·
Λαβὼν ἔσοπτρον, ἀθρεε
Κόμας μὲν δέκτης οὐσας,
Ψιλὸν δέ σεν μέτωπον.
Εγὼ δέ τὰς κόμας μὲν,
Εἴτ' ἀσὶν, δέ τ' ἀπῆλθον,
Οὐκ οἴδα· τῦτο δέ οἴδα,
Ως τῷ γέροντι μᾶλλον

Πρέπει τὰ τερπνὰ τωιζειν,
Οσῳ τάλας τὰ μοίρης.

16'. Εἰς χελιδόνα.

ΤΙ σοι, θέλεις, τωιήσω,
Τί, σοι, λάλη χελιδών;
Τὰ ταρσά σευ τὰ κῦφα
Θέλεις, λαβὼν ψαλίξω;
Ἡ μᾶλλον ἔνδοθέν σευ
Τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
Εκῆνος, ἐκθερίξω;
Τί μευ καλῶν ὄνειρων,
Τπορθρίσισι φωναῖς
Αφήρπασας Βάθυλλον;
17'. Εἰς ἑαυτόν.
ΟΙ μὲν, καλὴν Κυβῆνη

ΙΘ ΑΝΑΚΡΕΩΝ.

Τὸν ἡμίθηλυν Ατῆν

Ἐν ὕρεσιν βοῶκτα,

Δέγυρσιν ἐκμανῆγαι.

Οἱ δὲ Κλάρυταιρ' ὅχθαις

Δαφνηφόρειο Φοίβε

Λάλον πιόντες ὕδωρ

Μεμηνότες βοῶσιν.

Ἐγὼ δὲ τῷ Λυαίῳ

Καὶ τῷ μύρῳ χορεσθεῖς,

Καὶ τῆς ἐμῆς ἐταίρης,

Θέλω, θέλω μανῆναι.

ιδ'. Εἰς Ερωτα.

Θέλω, θέλω φιλῆσαι

Ἐπειθ' Ερως φιλεῖν με.

Ἐγὼ δὲ χων νόημα

Αβύλον, ὃν ἐπείσθην.
 Ο δὲ εὔθὺ τόξον ἔρας
 Καὶ χρυσέην φαρέτρην,
 Μάχη με τρύκαλλον.
 Κάγω λαβὼν ἐπ' ὄμων
 Θώρηχ, ὅπως Αχιλλεὺς,
 Καὶ δύρα χὺ βοείην,
 Εμαρνάμην Ερωτι.
 Εβαλλ', ἵγω δὲ ἔφευγον,
 Ως δὲ ὄχέτ' ἔχ' οἴστας,
 Ησχαλλεν· ἔθ' ἐαυτὸν
 Αφῆκεν εἰς βέλεμνον.
 Μέσος δὲ καρδίης με
 Εδυνε, καὶ μὲν ἔλυσε.
 Μάτην δὲ ἔχω βοείην.

Ε8 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τί γὰρ βαλώμεθ' ἔξω.
Μάχης ἔσω μού ἐχάστης;
ιε'. Εἰς ἔαυτόν.

ΟΤ μοι μέλει Γύγαο
Τῷ Σάρδεων ἄνακτος.
Οὐθ' αἱρέει με χρυσὸς,
Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
Εμοὶ μέλει μύροισι
Καταβρέχειν ὑπήνην.
Εμοὶ μέλει ρόδοισι
Κατασίφειν κάρηνα.
Τὸ σήμερον μέλει μοι
Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
Ως γν̄ εἴτ' εὐδί' εἴσῃ,
Βαὶ πῖνε, χύνευε.

Καὶ σκέψει τῷ Δυσαίῳ·

Μὴ νῦσος ἦν τις ἔλθη,

Δέγη, σὲ μὴ δεῖ τίκειν.

15'. Εἰς ἑαυτόν.

ΣΤ μὲν λέγεις τὰ Θήβαις,

Ο δ' αὖ Φρυγῶν αὔταις,

Εγὼ δ' ἐμαὶς ἀλώσεις.

Οὐχ ἕπτος ὥλεσέν με,

Οὐ τεῖδος, ὃχι νῆες·

Στρατὸς ἢ καινὸς ἄλλος

Απ' ὅμματων βαλόν με.

15'. Εἰς τοτήριον ἄργυρον.

ΤΟΝ ἄργυρον τορεύσαις,

Ηφαιστέ, μοι τοτήσον,

Πανοπλίαν μὲν ἔχει.

20 ΑΝΑΚΡΕΩΝ.

Τί γὰρ μάχαισι κάμοι;
Ποτήριον ἢ κοῖλον,
Οσον δύνη, βάθυνον.
Ποίει δέ μοι κατ' αὐτό,
Μήτ' ἄσρα, μήθ' ἄμαξας,
Μὴ συγνὸν Ωρίωνα.
Τί πλειάδεσσι κάμοι,
Τί δ' ἄσρασιν Βοώτεω;
Ποίησον ἄμπελας μοι,
Καὶ βότρυας κατ' αὐτό,
Καὶ χρυσέας τατύντας,
Ομῷ καλῷ Λυσίῳ,
Ἐρωτα γέ Βάθυλλον.
επ'. Εἰς τὸ αὐτό.
ΚΑΛΗ. τέχνα, τόρευστον.

Εαρος χύπελλον ἥδι,
 Τὰ ωρῶτα τερπνὰ ἥμιν
 Ροδα φέρνσαν ὥρην.
 Αργύριον δ' ἀπλώσας,
 Ποτὸν τοίει μοι τερπνόν.
 Τῶν τελετῶν ταρσινῶ.
 Μὴ μοι ξένον τορεύσῃς,
 Μὴ φευχτὸν ἴσόρημα.
 Μᾶλλον τοίει Διὸς γόνον
 Βάκχον ἔυιον ἥμιν.
 Μύσις νάματος ἡ Κύπρις
 Τμεναίοις χροτῦσα.
 Χάρασσ' Ερωτας ἀνόπλυς,
 Καὶ Χαρίτας γελώσας
 Τῷ ἄμπελου εὔκέταλον,

22 ΔΑΝΑΚΡΕΩΝ.

Εύβοτριον, κομῶσαν.

Σύνεπτε κύρις εύπρεπεῖς,

Αν μὴ Φοῖβος ἀθύρη.

εθ'. Εἰς τὸ δὲν πίνει.

Η ΓΗ μέλαινα πίνει,

Πίνει ἡ δένδρε' αὐτὴν

Πίνει θάλασσα δ' αὔρας,

Ο δ' ἥλιος θάλασσαν,

Τὸν δ' ἥλιον σελήνη.

Τί μοι μάχεσθ', οταῖρος,

Εἴ αὐτῷ θέλοντι πίνειν;

χ'. Εἰς κόρην.

Η Ταυτάλη τότε ἔστη

Δίθος Φρυγῶν ἐν ὅχθαις,

Καὶ ταῖς τοτε ὅρνις ἔπειτη

Πανδιόνος χελιδών.

Ἐγὼ δὲ ἔσοπτρον ἔην,

Οπως αἰὲν βλέπης με.

Ἐγὼ χιτών γενοίμην,

Οπως αἰὲν φορῆς με.

Τδώρη θέλω γενέσθαι,

Οπως σὲ χρῶτα λύσω.

Μύρον, γύναι, γενοίμην,

Οπως ἔγώ σ' ἀλέιφω.

Καὶ ταῖνι ὅ μασῶν,

Καὶ μάργαρον τραχήλῳ.

Καὶ σάνδαλον γενοίμην,

Μόνον τοσὶν τατεῖν με.

καὶ. Εἰς ἑαυτόν.

ΔΟΤΕ μοι, δότ', ὦ γυναικεῖ,

24 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Βρομία τιεῖν ἀμυσί.

Τπὸ καῦματος γάρ ἥδη

Προποθεὶς ἀνασενάζω.

Δότε δ' ἀνθέων ἔκείνε,

Στεφάνας δ' οἴας ταυκάζω.

Τὰ μέτωπά με πικαίει.

Τὸ δὲ καῦμα τῶν ἐρώτων

Κραδίη τινὶ σκεπάζω.

κβ' Εἳς Βάθυλλον.

ΠΑΡΑ δὲ σκιὴν, Βάθυλλε,

Κάθισον, καλὸν τὸ δένδρον,

Απαλὰς σίει δὲ χαῖτας

Μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ.

Παρὰ δ' αὐτῷ ἐρεθίζει

Πηγὴ ρέασα πειθώς.

Τίς ἀν τὸν ὄρῶν ταρέλθος
 Καταγάγγιον τοιῆτον;
 καὶ. Εἰς χρυσόν.
 Ο Πλάτος εἶγε χρυσῷ
 Τὸ ζῆν ταρῆγε θνητοῖς,
 Εκαρτέρην φυλάττων
 Ιν, ἀν θανεῖν ἐπέλθη,
 Λάβῃ τι, καὶ ταρέλθη.
 Εἰ δ' ὑδὲ τὸ τριάσθαι
 Τὸ ζῆν ἔνεσι θνητοῖς,
 Τί καὶ μάτην σενάζω;
 Τί καὶ γόνις τροπέμπω;
 Θανεῖν γάρ εἰ τέκρωται,
 Τί χρυσὸς ὥφελεῖ με;
 Εμοὶ γένοιτο τίνειν,

26 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ἐπιόντι δ' οἶνον ἡδὺν,
Ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
Ἐν δ' ἀπαλαῖσι χοίταις
Τελεῖν τὰν Αφροδίταν.

καὶ δ'. Εἰς ἑαυτόν.

ΕΠΕΙΔΗ βροτὸς ἐτέχθη,
Βιότη τρίβον ὄδεύειν,
Χρόνον ἔγνων, ὃν ταρῆλθον,
Οὐ δ' ἔχω δραμεῖν, ὃν οἶδα.
Μέθετέ με, φροντίδες
Μηδέν μοι χεῖ μκέν ἔγω.
Πρὶν ἐμὲ φθάση τὸ τέλος,
Παιᾶν, γελάσω, χορεύσω,
Μετὰ τῦχαλῆ Δναίν.

κέ. Εἰς ἑαυτόν.

ΟΤΑΝ πίνω τὸ οἶνον,
 Εὔδυστιν αἱ μέριμναι.
 Τί μοι, τί μοι γόνι,
 Τί μοι μέλει μεριμνῶν;
 Θαυμῆν με δῆ, καὶν μὴ θέλω.

Τί ἦ τὸ βίον πλανῶμαι;
 Πίωμεν τὸν τὸ οἶνον,
 Τὸν τὸν καλὸν Λυσίν.
 Σὺν τῷ δὲ πίνειν πήματος,
 Εὔδυστιν αἱ μέριμναι.

κε'. Εἰς ἑαυτόν.

ΟΤΑΝ δὲ βάκχος εἰσέλθῃ,
 Εὔδυστιν αἱ μέριμναι.
 Δοκῶν δὲ ἔχειν τὰ Κροῖσν,

28 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Θέλω καλῶς σέείδειν.

Κισσοσεφής οὐ κεῖμαι,

Πατῶ δ' ἄπαντα θυμῷ.

Οπλιζ', ἐγὼ οὐ τίνω.

Φέρε μοι κύπελλον, ὥταῖ.

Μεθύοντα γάρ με κεῖσθαις

Πολὺ κρεῖσσον, οὐ θανόντα.

καὶ. Εἰ Διόνυσον.

ΤΟΤ Διὸς ὁ ταῖς ὁ βάκχος,

Ο λυσίφρων, ὁ Λυαῖος,

Οταν εἰς φρένας τὰς ἔμας

Εἰσέλθῃ μεθυδότας,

Διδάσκει με χορεύειν.

Εχω οὐ καὶ τι τερπνὸν

Ο τὰς μέθας ἐραστὰς,

Μετὰ κρότων, μετ' ὥδαις·

Τέρπει με κ' Αφροδίτα,

Καὶ τάλιν θέλω χορεύειν.

καὶ'. Εἰς τὸν ἐαυτὸν ἐταίραν.

ΑΓΕ, ζωγράφων ἄριστε,

Γράφε, ζωγράφων ἄριστε,

Ροδέντις κοίρανε τέχνης,

Απένσαν, ὡς ἀνὴρ πάνω,

Γράφε τὸν ἐμὴν ἐταίρην.

Γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον

Απαλάς τε καὶ μελαίνας·

Οὗτος κηρὸς ἀνὴρ δύνηται,

Γράφε καὶ μύρη τωνεύσας.

Γράφε δέ τοι ὅλης ταρειῆς

Τπὸ τορφύραισι χαίταις.

30 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ελεφάντινον μετωπόν.

Τὸ μεσόφρυνον δὲ μή μοι
Διάσκοπτε, μήτε μίσγε.

Εχέτω δέ, ὅπως ἔχειν,

Τὸ λεληθότως σύνοφρυν
Βλεφάρων ἢ τυν κελαίνην.

Τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
Απὸ τῆς τυρὸς τοίνον.

Αμα γλαυκὸν, ὡς Αθήνης.

Αμα δέ υγρὸν, ὡς Κυθήρης.

Τράχε μῆνα καὶ ταρειάς,

Ροδα τῷ γάλακτι μίξας.

Τράχε χεῖλος, οἵα Πειθῶς,

Προκαλύμενον φίλημα.

Τριφερὸν δέ τον γέρεν.

Πέρι Λυγδίνω τραχήλῳ
Χάριτες τέτοιντο τᾶσαι,
Στόλισον τολειπὸν αὐτὴν
Τποκορφύροισι τέπλοις.

Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ολίγον, τὸ σῶμ' ἔλεγχον.
Απέχει· βλέπω γάρ αὐτήν
Τάχα, κηρὲ, καὶ λακλήσεις.

χθ'. Εἰς Βάθυλλον.

ΓΡΑΦΕ μοι Βάθυλλον ὥτῳ
Τὸν ἐταῖρον, ὡς διδάσκω.
Διπαρὰς κόμας τοιησού,
Τὰ μὲν ἔνδοθεν, μετωπίνας,
Τὰ δ' ἐς ἄκρον, ἡλιώσας.
Ελκας δ' ἐλευθίρυς μον.

32 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Πλοκάμων ἀταχτα σύνθεις,
Αφει, ὡς θέλησι, κεῖσθαι.
Απαλὸν ὅ τοι δροσῶδες
Στεφέτω μέτωπον ὄφρυς
Κυανωτέρη δρακόντων.
Μέλαγος μα γοργὸν ἔσω,
Κεκερασμένον γαλήνη.
Τὸ μὲν ἐξ Αρηος ἔλκον,
Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης
Ιγκ τὶς τὸ μὲν φοβῆται,
Τὸ δὲ ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται.
Ροδενὴν δὲ, ὅποια μῆλον,
Χνοῖην τοίει ταρειήν.
Ερύθημα δὲ ὡς ἄν αἰδῆς
Δύνασαι βαλεῖν, τοιησον.

Τὸ δὲ χῆλος, ψάχτ' οἰδα,
 Τίνι μοι τρόπῳ τοιήσεις
 Απαλὸν, γέμον τε πεθῆς.
 Τὸ δὲ πᾶν, ὁ κηρὸς αὐτὸς
 Εχέτω λαλῶν σιωπῆ.
 Μέγα δὲ πρόσωπον ἔγω.
 Τὸ δὲ Αδώνιδος παρῆλθον
 Ελεφάντινος τράχηλος.
 Μεταμάζιον δὲ ποιεῖ,
 Διδύμας τε χῆρας Ερμῆ,
 Πολυδεύχεος δὲ μηρὸς,
 Διονυσίην δὲ νηδύν.
 Απαλῶν δὲ ὑπερθε μηρῶν,
 Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
 Αφελῆ ποιησον αἰδῶ,

34 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Παφίνη θέλυσταν ἥδη.

Φθονερὴν ἔχεις οὐ τέχνην,

Οτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι

Δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.

Τί με δῆ τόδιας διδάσκειν;

Λάβε μισθὸν, δόσον ἔπης.

Τὸν Ἀπόλλωνα οὐ τῦτον

Καθελῶν, τοίεν Βάθυλλον.

Ην δ' εἰς Σάμον τότε ἐλθης,

Ἐράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλων.

λ'. Εἰς Ερωτα.

Αἱ Μῆσαι τὸ Ερωτα

Δῆσασαι σεφάνοισι

Τῷ Κάλλει ταρέδωκαν.

Καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια

Ζητεῖ, λύτρα φέρεσσα,
Λύσασθαι τὸ Ερωτα.
Καὶν λύση δέ τις αὐτὸν,
Οὐκ ἔξεστι, μενῆ δέ.
Δυλεύθη δεδίδακται.

λά. Εἴς ἔχυτόν.

ΑΦΕΣ με, τὰς θεύς, σος
Πιεῖν, πιεῖν ἀμυνί.
Θέλω, θέλω μανῆναι.
Εμαίνετο Αλκμαίων τε,
Χ' ὁ λευκόκηνος Ορέστης,
Τὰς μητέρας κτανόντες.
Εγὼ δὲ μηδένος κτάσ,
Πιῶν δ' ἐρυθρὸν οἶνον,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

36 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Εμαίνετο Ήρακλῆς τῷριν,
Δεινὴν κλονῶν φαρέτρην,
Καὶ τόξον Ιφίτεον.

Εμαίνετο τῷριν Αἴας,
Μέτ' ἀσπίδος κραδαίνων
Τὴν Εκτορος μάχαιραν.

Εγὼ δὲ ἔχων κύπελλον,
Καὶ σέμιμα τῦτο χαίταις,
Οὐ τόξον, ὃ μάχαιραν,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

λαβ'. Εἰς τὰς ἴαυτὰς ἔρωτας.
Εἰ φύλλα τάντα δένδρων
Επίσασαι κατεπέν,
Εἰ ἥμαθῶδες εὔρειν
Τὸ τῆς ὄλης θαλάσσης,

Σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων

Μόνον τοιῶ λογιεῖν.

Πρῶτον μὲν ἐξ Αἰγαίων

Ἐρωτας ἔκοσιν οὐεῖς,

Καὶ τεντέκαίδεκ' ἄλλας.

Ἐπητα δ' ἐκ Κορίνθου

Θεὶς ὄρμαθὺς ἐρώτων

Αχαΐης γάρ εἰν,

Οπα καλαὶ γυναικεῖς.

Τίθει τὸ Δεσπόινος μοι,

Καὶ μέχρι τῶν Ιώνων,

Καὶ Καρίνος Ρόδος τε

Δισχιλίνος ἐρωτας.

Τί φῆς αὖτε κηρωθεῖς.

Οὐπω Σύρος ἐλεῖσα,

38 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Οὐκω τόθυς Κανάβη,
Οὐ τῆς ἀπαντ' ἐχάσης
Κρήτης, ὅπις τόλεσσιν
Ερως ἐποργιάζει.

Τί σοι θέλεις ἀριθμεῖν
Τὰς ἔκτὸς αὖ Γαδείρων,
Τῶν Βακτρίων τε καὶ Ινδῶν
Ψυχῆς ἐμῆς Ερωτας;

λαχ'. Εἰς χελιδόνα.

ΣΤ μὲν, φίλη χελιδών
Ετησίη μολύσα,

Θέρη ταλέκεις καλιὴν·
Χειμῶνι δ' ἐς αἴφαντος
Η Νεῖλον ἦ' πι Μέμφιν.
Ερως δ' ἀσταλέκει μεν

Ἐν καρδίῃ καλιήν.

Πόθος δ' ὁ μὲν πτερῦται,

Ο δ' ὁν εἰν ἀκμὴν,

Ο δ' ἡμίλεπτος ἥδη.

Βοὴ ἡ γίνεται

Κεχηνότων νεοττῶν.

Ἐρωτιδῆς δὲ μικρὺς

Οἱ μέζονες τρέφεσιν.

Οἱ ἡ τραφέντες εὔθυς,

Πάλιν κύρσιν ἄλλας.

Τί μῆχος ἦν γένηται;

Οὐ γὰρ σθένω τοσύτας

Ἐρωτας ἐκβοῆσαι.

λδ'. Εἰς κόρην.

ΜΗ με φύγης, ὄρῶσα

40 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τὰν πολισάν ἔθειραν·
Μηδ' ὅτι σοι πάρεστιν
Ανθος ἀκμαῖον ὄρας,
Τάμα φίλτρα διώξῃς.

Ορα, καὶν σεφάνοισιν
Οπως πρέπει τὰ λευκὰ
Ρόδοις κρίνα πλακέντα.

λέ. Εἰς τὴν Εύρωπην.

Ο ταῦρος ὅτος, ὡς παῖ,
Ζεύς μοι δοκεῖ τις ἔναι·
Φέρε γάρ ἀμρὶ νώτοις
Σιδωνίην γυναικα.

Περῆ ὅ τι πόντον εύρυν,
Τέμνει ὅ κῦμα χηλαῖς.
Οὐκ ἄν δὲ ταῦρος ἄλλος

Εξ ἀγέλης ἐλασθεὶς
 Επλευσε τὴν θάλασσαν,
 Εἰ μὴ μόνος γ' ἔκεινος.
 λασ'. Εἰς τὸ ἀνεμένως ζῆν.
 ΤΙ με τὰς νόμυς διδάσκεις,
 Καὶ ῥιτόρων ἀνάγκας;
 Τί δέ μοι λόγων τοσύτων
 Τῶν μηδὲν ὡφελύντων;
 Μᾶλλον διδάσκει πίνειν
 Απαλὸν πόμα Λυσίν.
 Μᾶλλον διδάσκει ταῖζειν
 Μετὰ χρυσῆς Αφροδίτης.
 Πολιοὺς σέφυστι κάραν.
 Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνου, ὃ ταῖται
 Τὴν ψυχήν μα κάρωσον.

42 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
Ο θανὼν ὥκεπιθυμεῖ.

λ?'. Εἰς τὸ ἔαρ.

ΙΔΕ, πῶς ἔαρος φανέντος
Χάριτες ρόδα βρύνσιν.

Ιδε, πῶς κῦμα θαλάσσης
Απαλύνεται γαλήνη.

Ιδε, πῶς νῆσσα κολυμβᾷ.

Ιδε, πῶς γέρανος ὁδεύει.

Αφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.

Νεφελῶν σκιαὶ δονύνται.

Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα.

Καρποῖσι γαῖα προκύπτει.

Καρπὸς ἔλαιος προκύπτει.

Βρομία σέφεται νᾶμα.

Κατὰ φύλλου, κατὰ κλῶνα
Καθελὼν ἥνθησε καρπός.

λ. Εἰς ἑαυτόν.

ΕΓΩ γέρων μέν εἴμι,

Νέων πλέον τὸ πίνω.

Καν δεήσῃ με χορεύειν,

Σκῆπτρον ἔχω τὸ ἄσκον.

Ο νάρθηξ δὲ οὐδέν ἐστιν.

Ο μὲν θέλων μάχεσθαι,

Παρέσω, τὸ μαχέσθω.

Εμοὶ κύπελλον, ὡς παιᾶ,

Μελιχρὸν οἶνον πόδινον

Εγκεράσταις, φόρησον.

Εγὼ γέρων μέν εἴμι.

Σεληνὸν ἐν μέσοισι

44 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Μιμύμενος χορεύσω.

λθ'. Εἰς ἑαυτόν.

ΟΤ' ἐγὼ πίω τὸ οἶνον,
 Τότε μεν ἡτορ ἴσανθεν
 Διγαίνεν ἄρχεται μάστας.

Οτ' ἐγὼ πίω τὸ οἶνον,
 Απορίπτονται μέριμναι,
 Πολυφρόντιδες τε βυλαί
 Ες ἀλικτύπιας ἀντας.

Οτ' ἐγὼ πίω τὸ οἶνον,
 Λυσιπαίγμων τότε Βάκχος
 Πολυανθέσιν μὲν εὐραίς
 Δονέει μέθη γανώσας.

Οτ' ἐγὼ πίω τὸ οἶνον
 Στεφάνις ἀνθεσι πλέξας,

Επιθέεις τε τῷ καρῆναι,
 Βιότια μέλπω γαλήνην.
 Οτ’ ἐγὼ τιὼν τὸ οἶνον,
 Μύρῳ εὐώδει τέγξας
 Δέμας, ἀμπάλαις ἢ κύρην
 Κατέχων, Κύκριν ἀείδω.
 Οτ’ ἐγὼ τιὼν τὸ οἶνον,
 Τῷ κυρτοῖς ἢ κυκέλλοις
 Τὸν ἐμὸν κόον ἀπλώσας,
 Θιάσω τέρκομαι κύρων.
 Οτ’ ἐγὼ τιὼν τὸ οἶνον,
 Τόδε μοι μόνῳ τὸ κέρδος,
 Τόδ’ ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω.
 Τὸ θανῆν γάρ μεία τάντιν.

μ'. Εἰς Ερωτα.

ΕΡΩΣ τοτ' ἐν ρόδοισις

Κοιμωμένην μέλιτηαν

Οὐκ ἔδει, ἀλλ' ἐτρώθη.

Τὸν δάκτυλον δὲ δαχνεῖς

Τὰς χειρὸς ὠλόλυξε.

Δραμὼν δὲ κατασθεῖς

Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,

Ολωλα, μάτερ; ἔπει,

Ολωλα, κακοθυήσκω.

Οφις μὲν ἔτιψε μικρὸς

Πτερωτὸς, ὃν καλεῖσθε

Μέλιτηαν οἱ γεωργοί.

Λαδὸν δέ τοι τὸ κέντρον

Πονεῖ τὰς μελίτηας,

Πόσον, δοκῆς, πονῆσιν,
Ερως, ὅστις σὺ βάλλεις;
μα'. Εἰς συμπόσιον.

ΙΛΑΡΟΙ πίωμεν οἶνον.

Αναμέλψομεν ὃ Βακχος,
Τὸν ἐφευρετὸν χορείας,
Τὸν ὄλας ποθεντα μολπὰς,
Τὸν ὄμότροπον Ερωτε,
Τὸν ἐρώμενον Κυθήρης.
Δι' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη,
Δι' ὃν ἡ χάρις ἐτέχθη,
Δι' ὃν αἱμπαύεται λύπα,
Δι' ὃν εὐνάζετ' αἰνία.

Τὸ μὲν ὅν πόμα κερασθὲν
Απαλοὶ φέρνουσι παιδες.

48 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Τὸ δ' ἄχος πέφευγε μιχθὲν
 Ανεμοτρόπῳ θυέλλῃ.
 Τὸ μὲν ἔν τόμα λάβωμεν,
 Τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν.
 Τί γάρ ἐστι σοι κέρδος
 Οδυρωμένῳ μερίμναις;
 Πόθεν, οἴδαμεν τὸ μέλλον;
 Ο βίος βροτοῖς ἄδηλος.
 Μεθύων θέλω χορεύειν,
 Μεμυρισμένος δὲ παιζειν
 Μετὰ δὲ καλῶν γυναικῶν.
 Μελέτω δὲ τοῖς θέλυσιν,
 Οσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
 Ιλαροὶ πίωμεν οἶνον
 Αναμέλψομεν δὲ Βάχχον.

μὲν. Εἰς ἑαυτόν.

ΠΟΘΕΩΝ μὲν Διονύσιον
 Φιλοκαίγμονος χορέας.
 Φιλέω δ', ὅταν ἐφήβη
 Μετὰ συμπότων λυρίζω.
 Στεφανίσκυς δ' ὑακίνθων
 Κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας.
 Μετὰ ταρθένων αἴθύρεν
 Φιλέω, μάλιστα τάντων.
 Φθόνον γά τοιδ' ἐμὸν ἥτορ.
 Φθόνον γά τοιδας δαιτόν.
 Φιλολοιδόροιο γλώττης
 Φεύγω βέλεμνα κύρα.
 Στυγέω μάχας ταροίνυς
 Πολυκάρκυς κατὰ δαιτας.]

50 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Νεοθηλαῖσιν ἄμα κύραῖς
Τπὸ βαρβίτῳ χορεύων.
Βίον ἥσυχον φέρωμεν.

μγ'. Εἰς τέττιγα.

ΜΑκαρίζομέν σε, τέττιξ,
Οτι δένδρεων ἐπ' ἄκρων,
Ολιγην δρόσον τεπωκώς,
Βασιλεὺς ὅπως, αἰδεις.
Σὰ γάρ ἐτι κεῖνα τάντα,
Οπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
Χ' ὅπόσα φέρησιν ὄραι.
Σὺ δὲ φιλία γεωργῶν,
Απὸ μηδενός τι βλάπτων.
Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
Θέρεος γλυκὺς τροφήτης.

Φιλέστι μέν σε Μύσται·

Φιλέν οὐ Φοῖβος αὐτὸς,

Λιγυρὴν δὲ ἔδωκεν οἴμην.

Τὸν γῆρας γέ σε τέρει,

Σοφὲ, γηγενὴς, φίλυμνε,

Απαθῆς, ἀναιμόσαρκε·

Σχεδὸν εἴ θεοῖς ὅμοιος.

μδ'. Εἰς τὸ ἑαυτῷ ὄνειρον.

ΕΔΟΚΟΥΝ ὄναρ τροχάζειν

Πτέρυγας φέρων ἐπ' ὄμων·

Ο δὲ ἔρως ἔχων μόλυβδον

Περὶ τοῖς καλοῖς τωδίσκοις

Εδιῶκε, καὶ κίχανεν.

Τί θέλει ὄναρ τὸ δὲ ἔναι;

Δοκέω δὲ ἔγωγε τωλλοῖς

52 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Εν ἔρωσὶ μὲ τλακέντα,
 Διολισθανῆν μὲν ἄλλοις,
 Ενὶ τῷδε συνδεθῆναι.
 μὲ. Εἰς τὰ τοῦ Ερωτος βέλη.
 Ο ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
 Παρὰ Λημνίαις καμίνοις
 Τὰ βέλη τὰ τῶν Ερώτων
 Εποίει, λαβὼν σίδηρον.
 Ακίδας δ' ἵβαπτε Κύπρις,
 Μέλι τὸ γλυκὺ λαβῆσα.
 Ο δ' Ερως χολὴν ἔμισγε.
 Ο δ' Αρης τοτ' εἰς αὐτῆς
 Στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων,
 Βέλος ἥπτει λιγ' Ερωτος.
 Ο δ' Ερως, τόδ' εἰσιν, ἄπει,

Βαρύς τειράσας νοΐσεις.

Ελαβεν βέλεμνον Αρης

Τπεμεδίασε Κύπρις.

Ο δ' Αρης ἀνασενάξας,

Βαρύ, φησὶν, ἄρον αὐτό.

Ο δ' Ερως, ἔχ' αὐτὸ, φησί.

με'. Εἰς Ερωτα.

ΧΑΛΕΠΙΟΝ τὸ μὴ φιλῆσαι,

Χαλεπὸν δὲ φιλῆσαι

Χαλεπότερον δὲ τάντα,

Αποτυγχάνεν φιλεῖντα.

Γένος δὲν εἰς ἔρωτα

Σοφίη, τρόπος τατεῖται.

Μόνον ἄργυρον βλέπεσιν.

Απόλοιτο τρῶτος αὐτὸς

54 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Ο τὸν ἄργυρον φιλήσας.

Διὰ τῦτον ὥκ αδελφὸς,

Διὰ τῦτον ὥ τοκῆς.

Πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.

Τὸ δὲ χεῖρον, ὅλλυμεσθα

Διὰ τῦτον οἱ φιλῶντες.

μῇ. Άλλο ώδάριον.

ΦΙΛΩ γέροντα τερπνὸν,

Φιλῶ νέον χορευτάν.

Γέρων δὲ ὅταν χορεύῃ,

Τρίχας γέρων μὲν ἐστι,

Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

μηδὲ. Άλλο ώδάριον.

ΔΟΤΕ μοι λύρην Ομήρε

Φονίν ἀνευθε χορδῆς.

Φέρε μοι χύπελλα θεσμῶν·

Φέρε μοι, νόμος κεράσσω,

Μεθύων ὥπως χόρεύσω.

Τπὸ σωφρονος ὥ λύσσης

Μετὰ βαρβίτων αἴδων,

Τὸ ταροίνιον βοήσω.

μθ'. Αλλο.

ΑΓΕ, ζωγράφων ἄριστε,

Δυρικῆς ἄκνε Μύσης·

Φιλοπαίγμονες ὥ Βάκχαι

Ετεροπνόις ἐναύλις·

Γράφε τὰς τώλεις τὸ πρῶτον

Ιλαράς τε ό γελώσας·

Ο ὥ κυρός ἀν δύναιτο,

Γράφε ό νόμος φιληντῶν.

ν'. Εἰς Διόνυσον.

Ο ΤΟΝ ἐν τώτοις ἀτεμῆ,
 Νέον ἐν τώτοις ἀταρβῆ,
 Καλὸν ἐν τώτοις χορευτὴν
 Τελέων θεὸς κατῆλθε.
 Απαλὸν βροτοῖσι φίληρον
 Πότον ἀγονον κομίζων,
 Τόνον ἀμπέλῳ τὸ οἶνον,
 Πεπεδημένον ὄπωραις
 Επὶ κλημάτων φυλάττειν.
 Ιν', ὅταν τέμωσι βότρυν,
 Ανοσοὶ μένωσι τάντες,
 Ανοσοὶ δέμας θεητὸν,
 Ανοσοὶ γλυκύντε θυμὸν,
 Εσέτυς φανέντος ἄλλων.

νά. Εἰς δίσκον ἔχοντα Αφροδίτην.

ΑΡΑ τις τόρευσε τόντον,
 Αρα τις μανῆσα τέχνα
 Ανέχειε κῦμα δίσκω
 Επὶ νῶτα τῆς Ναλάσσης.
 Αρα τις ὑπερθε λευκὰν
 Απαλὰν χάραξε Κύπριν
 Νόος ἐς Νεὺς αἴρθεις,
 Μακάρων φύσιος ἀρχάν.
 Ο δέ νιν ἔδειξε γυμνὰν
 Ξ' ὅσα μὴ Νέμις ὄρᾶσθαι,
 Μόνα κῦμα συγκαλύπτει.
 Αλαλημένη δ' ἐπ' αὐτὰ
 Βρύον ὡς ὑπερθε λευκὸν

Απαλοχρόνις γαλήνας
 Δέμας εἰς ταλόον φέρυσα,
 Ροθιον τάροιθεν ἔλκει.
 Ροδέων δ' ὑπερθε μαζῶν,
 Απαλῆς ἐνερθε δειρῆς
 Μέγα κῦμα τρῶτα τέμνει.
 Μέσον αὐλακος ἦ Κύπρις,
 Κρίνον ὡς ἵοις ἐλιχθὲν,
 Διαφαίνεται γαλήνας.
 Τπέρ ἀργύρω δ' ὄχυνται
 Επὶ δελφῖστε χορευταῖς
 Δολερὸν νόσον μερόκων
 Ερως, Ιμερος, γελῶντες.
 Χορὸς ἵχθυων ἦ κυρτὸς,
 Επὶ κυμάτων κυνισῶν,

Παρίης τε σῶμα ταῖς,
Ινα νήχεται γελῶσα.

ν⁶'. Εἰς οἶνον.

ΤΟΝ μελανοχρῶτα βότρυν
Ταλάροις φέροντες ἄνδρες
Μετὰ παρθένων ἐπ' ὥμων
Κατὰ ληνὸν ἦ βαλόντες
Μόνον ἄρσενες τατῦσι
Σταφυλὴν, λύοντες οἶνον,
Μέγα τὸ θεὸν κροτῦντες
Επιληνίοισιν ὕμνοις,
Ερατὸν τίθοις ὄρῶντες
Νέον ἐς ζέοντα Βάκχον.
Οὐδέταν τίνη γεραιὸς,
Τρομεροῖς τοσὶν χορεύειν,

60 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Πολιάς τρίχας τινάσσων.

Ο Ἰωνίας τρίχας τινάσσων.

Ερατὸς νέος ἐλυσθεὶς

Απαλὸν δέμας χυθεῖσαν

Σκιερῶν ὑπερθε φύλλων

Βεβαρημένην ἐς ὑπνον.

Ο δὲ ἔρως ἀωρα διέλγων

Προδότιν γάμων γενέσθαι.

Ο δὲ μὴ λόγοισι τείθων,

Τότε μὴ διέλυσσαν ἄγχα.

Μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος

Μεθύων ἀτακτα ταιζει.

.νγ'. Εἰς ρόδον.

ΣΤεφανηφόρη μετ' ἥρος,

Μέλπομεις ρόδον θερινόν.

ΑΝΑΚΡΕΟΝ. 61

Συνεταιρεῖτο μέλπειν.

Τόδε γάρ θεῶν αἴμα,

Τὸ δὲ βροτῶν τὸ χάρμα·

Χάρισιν τὸ ἄγαλμα ἐν ὥραις

Πολυανθέων ἔρωτων,

Αρροδίσιόν τὸ ἄθυρμα.

Τόδε δὲ μέλημα μύθοις,

Χαρίεν φυτόντε μησῶν,

Γλυκὺ δὲ τοιεῦντα πεῖραν

Ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς,

Γλυκὺ δὲ λαβόντα θάλπειν

Μαλακαῖσι χερσὶ κύραις

Προσάγοντ' ἔρωτος ἄνθος.

Ως σοφῷ τὸ δὲ αὐτὸ τερπνὸν,

Θαλίαῖς τε δὲ τραπέζαις,

62 ΑΝΑΚΡΕΟΝ.

Διογυσίαις θ' ἔορταις.

Τί δ' ἄνευ ρόδων γένοιτ' ἄν;

Ροδοδάκτυλος μὲν ἥως,

Ροδοκήχεες δὲ νύμφαι,

Ροδόχρυς δὲ κ' Αφροδίτα

Παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.

Τόδε γὲ νοσῆσιν ἀρχεῖ,

Τόδε γὲ κεκροῖς ἀμύνει,

Τόδε γὲ χρόνον βιāται.

Χαρίεν ρόδων δὲ γῆρας

Νεότητος ἐσχεν ὁδμήν.

Φέρε δὴ, φυὴν λέγωμεν.

Χαροκῆς δτ' ἐκ θαλάττης

Δεδροσωμένην Κυθήρην

Ἐλόχευε τόντος ἀφρῷ.

Πολεμόκλονον τ' Αθήνην
 Κορυφῆς ἐδείχνε Ζεὺς
 Τότε χρόδων ἀγητῶν
 Νέον ἔρνος ἥνθισε χθῶν,
 Πολυδαιδαλον λόχευμα.
 Μαχάρων θεῶν δ' ὅμιλος,
 Ρόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ
 Επιτέγξας, ἀνέτειλεν
 Αγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
 Φυτὸν ἄμβροτον Δυαίς.

υδ'. Εἰς ἐαυτόν.

ΟΤ' ἐγὼ νέοις ὅμιλον
 Εσορῶν, τάρεσιν ἥζη.
 Τότε δὴ τότ' ἐσ χορέιν
 Ο γέρων ἐγὼ τιερῷμας.

64 ΑΝΑΚΡΕΩΝ.

Περίμενόν με, Κυβήβα.

Παράδος, θέλω σέφεσθαι.

Πολιὸν ὅγηρας ἔκαστος.

Νέος ἐν νέοις χορεύσω.

Διενυσίης δέ μοι τίς

Φερέτω ροιὰν ἀπ' ὀπώρης,

Ινδηγέροντος ἀλκῆν,

Δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,

Δεδαηκότος ὅτινεν,

Καριέντως ὅτι μανῆναι.

νε'. Εἰς τὰς ἐρῶντας ωδάριον.

ΕΝ ισχίοις μὲν ἵπποις

Πυρὸς χάραγμ' ἔχωσι.

Καὶ Παρθίας τις ἄνδρας

Εγνώρισεν τιάραις.

Εγώ δέ τὸς ἐρῶντας

Μῶν ἐπίσαμ' εὐθύς.

Εχθσι γάρ τι λεπτὸν

Ψυχῆς ἐσω χάραγμα.

Τ Ε Δ Ο Σ.

—

ΣΑΠΦΟΤΣ.

I. ἐις Ἀφροδίτην.

Ποικιλόθρον ἀθάνατ' Αφροδίτα
 Παῖ Διὸς δολοπλόκε, λίσσομαίσ
 Μή μοῦ ἄλαιστι, μή δ' ἀνίαιστι δάμνον

Πότνια, θυμόν.

Αλλὰ τῇ δ' ἐλθ' αἴποτε, καὶ ἔρωτ
 Τᾶς ἐμᾶς αὐδᾶς ἀτοις, ἃς τῷ
 λάκῳ

Εχλυες· ταῖρὸς δέ δόμον λιποῖ
 Χρύσεον ἥλθες,
 Αρμ' ὑποζεύξασα, καλοὶ δέ σ'
 γον

Ωκέες τρυθοὶ, τοιέρυγας μελαιν

Πυκνὰ δινεόντες ἀπ' ὥρᾳν, αἰθέ-
ρος διὰ μέσσω.

Αἴτα δ' ἐξίκοντο. τὸ δὲ μάκαρος
Μειδιάστας ἀθανάτῳ προσώπῳ,
Ηρε, ὅττι δὲ ἦν τὸ τάποντα, καὶ ὅτιε
Δεῦρο καλοῖμι.

Καὶ ὅτι ἐμῷ μάλιστὶ ἐθέλω γενέσθαι
Μαινόλας θυμῷ, τίνα δὲ αὗτε πειθῶ,
Καὶ σαμνεῦσαν φιλότητα τίσσο, καὶ

Σαπφοῖ, ἀδικεῖ;

Καὶ γὰρ αὐτούς φεύγει, ταχέως διώξει
Αἴ τοι δῶρα μὴ δέχεται, ἀλλὰ δώσει
Αἴ τοι μὴ φιλεῖ, ταχέως φιλήσει,

Καὶ ὅττι κελεύῃς.

Ελθεῖ μοι γὰρ νῦν, χαλεπᾶν τοῦ λῦσον

68 ΣΑΠΦΟΤΣ.

Ἐκ μερίμνᾶν ὅσσα δέ μοι τελέσ-
σας

Θυμὸς ἴμερε, τέλεσον, σὺ δ' αὐτῷ
Σύμμαχος ἔσσο.

II. εἰς Κόρην.

Φαίνεται μοι καῖνος ἵσος θεοῖσι,
Εμμεν' ἀνὴρ, ὅσις ἐναντίον τοι
Ιζάνε, ψυχασίον ἀδὲ φωνέ-
σας ὑπακύει,

Καὶ γελώσας ἴμερόεν τό μοι τὰν
Καρδίαν ἐν σύθεσιν ἐπτόσασεν
Ως ἵδον σε, βρόγχον· ἐμοὶ γάρ
αὐδᾶς

Οὐδὲν ἔδ' ἦκεν.

Αλλὰ καμμὲν γλῶσσ' ἔαγ'· ἀν
τὸν λεωτὸν

Αὐτίκα χρῶ τῷρος ὑποδεδρόμαχεν·
Ομμάτεσσιν δ' οὐδὲν ὅρημι· βομ-
βεῦ-

σιν δ' ἀκοαῖ μοι·

Καδδὶς ἴδρως ψυχρὸς χέεται· τρό-
μος τὸ

Πᾶσαν αἴρει. Χλωροτέρη τὸν τοίας
μι· τεθνᾶναι δ' ὀλίγυς δέοισα
Φαίνομαι ἀπνυς.

TINA
ΤΟΥ ΑΛΚΑΙΟΥ

ΔΕΙΨΑΝΑ.

Μηδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον
δένδρεον ἀμπέλω.

II.

Τε μὲν ὁ Ζεὺς, ἐν δ' ὥρανῷ μέγας
Χειμῶν, πεπάγασιν δ' ὑδάτω
ροι. *

Κάββαλλε τὸ χειμῶν, ἐπὶ μὲν τῷ
θεῖσ

Πῦρ, ἐν δὲ κιρνάς οἴνον ἀφειδέως
Μελιχρόν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσα

ΑΛΚΑΙΟΤ. 91

Μαλθακὸν ἀμφὶ γνοφάλλον* ---

III.

Τέλγε τωνεύμονας οἶνῳ· τὸ γὰρ
ἄσρον τεριτέλλεται,

Α δ' ὥρα χαλεπὰ, τάντα δὲ διψᾶ
ὑπὸ καύματος. ---

IV.

--- Τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν χῦμα κυλίν-
δεται,

Τὸ δ' ἔνθεν ἄμμες δ', αν' τὸ μέ-
σον, ναῖ

Φορήμεθα σὺν μελαίνᾳ,
Χαιμῶνι μοχθεῦντες μεγάλῳ
καλάν (χει*)

Πάρ μὲν γὰρ ἄντλος ἴσοπέδας ---

Δαιφος δὲ τὸν ἄδηλον ἔδη,
Καὶ λακίδες μεγάλαι κατ' αὐτό,
Χαλᾶσι δὲ ἄγκυρας.—

V.

Τὸ δὴ εὖ γε κῦμα τῷ προτέρῳ νε-
ομασίχε, (ἄντλην
Παρέξει δὲ ἄμμι τόνων πολλήν
Επεὶ δὲ ναὸς ἐμβαίνει κατακόρως.—

VI.

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χαλκῷ,
Πᾶσα δὲ Αρεὶ κεκόσμηται σέγη,
Λαμπραῖσι κυανέαισιν καττᾶν
Νευκοὶ καθύπερθεν ἵπποι λόφοι
Δεύτησιν, κεφαλαῖσιν ἀνδρῶν ἀ-
γάλματα.

Χάλκηναι ὃ τασσάλοις χρυπτοῖ-
σιν

Περικέμεναι λαμπραὶ κνακιδεῖς
Ερχος ἵσχυροβελεῖς· θώρακες τε
νέω λίνω (νᾶς·

Κοῖλαι τε κατασπίδεις βεβλημέ-
πάρ ὃ χαλκιδικαὶ σπάθαι·
Πάρ ὃ ζώματα τολλά, χρυ-
πατηίδεις.

Ιῶν ὃκ ἔστι λαθέσθαι, ἐπειδὴ
τρώτισα ύπὸ ἔργον ἔσαμεν τόδε.

VII.

Πάν! Αρχαδίας μεδέων κλεεν-
νᾶς

χητὰ, βρόμιε, οὐ Πάν! ἐπ' ἐμαῖς

74 ΑΛΚΑΙΟΤ.

Εύφροσύναις, ταῖς ἀοιδαῖς ἄνδε
κεχαρημένος

Ενικήσαμεν ὡς ἐβαλόμεθα,

Καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ, φέροντες
Παρὰ Πανδρόσυ, ὡς φίλην Αθηνᾶν

VIII.

Εἰς Αρμοδίον χ Αρισογείτονα

Τ Μ Ν Ο Σ.

ΕΝ μύρτυ χλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω

Ως τερ Αρμόδιος χ Αρισογείτω

Οτε τὸν τύραννον κτανέτων,

Ισονόμιας τ' Αθήνας ἐποιησάτων.

Φίλταθ' Αρμοδί! ύπω τέθυηκας

Νήσοις δ' ἐν μακάρων σε φασὶν ἐ

ναι,

Ινα τερ ποδώκης Αχιλλεὺς,
Τυδείδην τε φασὶ οὐδὲ σθλὸν Διο-
μήδεα.

Εν μύρτυ χλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
Περ περ Αρμόδιος ψὺ Αρισογείτων,
Οτ’ Αθηναίης ἐν Νυσίαις,
Ανδρα τύραννον Ιππαρχον ἔκα-
νέτην.

Αέσφῶν χλέος ἔσσειαι καὶ αἴσιν,
Φίλταθ’ Αρμόδιε ψὺ Αρισογείτων!
Οτι οὐ τύραννον κτανέτον,
Ισονόμιας τ’ Αθήνας ἔποιησάτον.

Τ Ε Λ Ο Σ.

